

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
עתיסדה ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....4:14
מוצאי שב"ק.....5:42
שיעורים כסדרן
נ"ד.....יחזקאל ל"א
בבלי.....חולין י"ח
ירושלמי.....דמאי כ"ח
תוספתא.....אהלות פרק ט"ו
רמב"ם.....בית הבחירה ה'

שעה 8, גליון 14 (374)

פרשת ויגש, ז' טבת, שנת תשע"ט לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

אין ברסלב פרענט א פייער

רבי נתן איז געבוירן געווארן אין יאר תק"מ לפ"ק, צו זיין טאטן רבי נפתלי הירץ ז"ל און זיין מאמע לאנגע ע"ה. ער איז אויפגעוואקסן אין שטאט נעמירוב, זיין טאטע איז געווען א גרויסער תלמיד חכם, ער איז אבער אויך געווען א גרויסער סוחר און אן עושר, ער האט געהאט א קביעות צו לערנען יעדן טאג א בלאט גמרא, און צו דורכלערנען יעדע וואך די מדרש אויף די פרשה.

ביי די דרייצן יאר איז רבי נתן א חתן געווארן, און האט ער חתונה געהאט צו זיין ווייב אסתר שיינדל ע"ה, א טאכטער פון איינע פון די גדולי הדור אין יענע תקופה, הגאון הגדול רבי דוד צבי אויערבאך ז"ע וועלכער איז געווען רב אויף דריי גרויסע שטעט שאריגראד, מאהלוב און קרעמניץ, און אויף נאך פילע קליינע שטעט און דערפער. רבי דוד צבי איז געווען גאר א גרויסער מענטש, דער צדיק רבי ברוקל פון מעזעביץ ז"ע האט געזאגט אויף אים אז אלהו הנביא גייט מיט אים מיט שטענדיג.

רבי נתן איז שוין דעמאלט געווען א גרויסער מתמיד און א למדן עצום, ער האט געקענט ש"ס ופוסקים, אזוי ווייט אז ער האט געקענט איבערגיין אויף אויסקווינינג יעדע תוספות אין ש"ס אין די רייע. זיין שווער האט זייער שטארק געהאלטן פון אים, און ער האט געהאפט אז רבי נתן וועט איבערנעמען זיין רבנות נאך זיינע הונדערט און צוואנציג.

כאטש זיין שווער איז געווען זייער גרויס, האט ער אבער נישט געהאלטן פונעם דרך הבעש"ט, ער פלעגט אנטאן זיינע קינדער און איידימער אז זיי זאלן זיך נישט מתחבר זיין צו די חסידים. ווען רבי נתן איז אבער געזיצן אין בית המדרש און געלערנט האבן די חסיד'ישע אינגעלייט אין בית המדרש גערעדט מיט אים און זיך גע'טענה'ט מיט אים, אויפוויינדיג אז די תלמידי המגיד <<<<<

פרשת השבוע

ויגש אליו יהודה ניאמר בי אדני, זאגט אויף דעם דער מדרש (פראשית כה, ויגש, פרשה צ"ג, סימן ד) "הגשה לתפלה" יהודה האט נאנט-געטרעטן מיט תפלה, צו בעטן דעם אייבערשטן. מוהרא"ש איז דאס מסביר לויט ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקישי מוהר"ן ח"א סימן רפ"ב) אז א איד דארף שטענדיג זיין פרייליך און אויפגעלייגט און קיינמאל נישט זיין צובראכן. אפילו ווען א איד זעט אז ער איז זייער נויט פונעם אייבערשטן, ער טוט אסאך עבירות, און דאס מאכט אים מרויעריג, דארף ער וויסן אז דאס איז נאר דער יצר הרע וואס וויל אים מאכן מרויעריג און מען טאר זיך נישט לאזן פון אים, נאר אויפזוכן ביי זיך די גוטע זאכן וואס מען האט געטון, ווייל יעדער איד האט דאך אסאך מצות, אפילו ווען די מצות זענען אויך נישט אינגאנצן ווי עס דארף צו זיין, האט עס אבער דאך עפעס גוטס אין זיך, און מיט דעם דארף מען זיך זייער פרייען.

ווייל וואו עס איז דא עפעס גוטס איז עס נאר פונעם אייבערשטן, ווי דער פסוק זאגט (תהלים קמה, ט) טוב ה' לכל, קמולא ווען דו מ'רעפסט עפעס גוטס ביי דיר, מיינט דאס אז דער אייבערשטער איז מיט דיר, און דערפאר קענסטו רעדן צום אייבערשטן (לקישי הלכות, השקמת הפקר א', ב).

און נאר אזוי קען מען דאווענען און רעדן צום אייבערשטן. ווייל ווען א איד וויל רעדן צום אייבערשטן, ברענגט אים דער יצר הרע אריין מחשבות אין קאפ "וואס בין איך דען ווערט, איך האב דאך געטון אסאך עבירות" אבער מיט דעם וואס א איד פריידט זיך מיט די ביסל גוטע זאכן וואס ער האט, דאס מאכט אז ער זאל זיך קענען אויסרעדן דאס הארץ פארן אייבערשטן.

דאס איז פשוט אין פסוק, ויגש אליו יהודה, זאגט אויף דעם דער מדרש, הגשה לתפלה - ווען א איד וויל אנהייבן דאווענען און רעדן צום אייבערשטן, דארף ער טראכטן, בי אדוני - דער אייבערשטער איז דאך מיט מיר, איך האב דאך עפעס גוטס אין מיר, און דאן, דבר נא עבדך דבר בעיני אדני - דעמאלט פיל איך אז איך קען אויך רעדן צום אייבערשטן.

(זאת התורה ויגש א)

נישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאהו בה ויפרו וירבו מאד, זאגט רש"י, ויהי? בארץ גשן שהיא בארץ מצרים.

מוהרא"ש איז דאס מסביר, לויט ווי דער רבי זאגט (לקישי מוהר"ן חלק א' סימן קס"ט) אז ווען א איד איז פרייליך דאן היט אים דער אייבערשטער אליין אז ער זאל נישט דורכפאלן אין די הארבע עבירה פון פנס הברית, ווייל די עבירה קומט נאר ווען מען איז מרויעריג.

די הייליגע תנ"ך זאגט (תנא רבי אלהו כהן פרק ו'): "עם איז נישט דא נאך אזא פאלק וואס איז אזוי פול מיט עבירות, מיט בישוף, און מיט אלע שלעכטע זאכן, ווי די מצריים", דערפאר ווען די אידן האבן געמוזט גיין קיין מצרים, האט זיי יוסף אריינגעשטעלט אין גשן, די ווארט "גשן" איז בגימטריא "שמחה", אז דורך דעם וואס זיי וועלן זיין פרייליך, וועלן זיי נישט ווערן נאכגעשלעפט, חס ושלום, נאך די מומאה פון די מצריים.

דאס איז פשוט וואס רש"י זאגט, ויהי? בארץ גשן שהיא בארץ מצרים, אז אפילו די אידן זענען אין דעם סטאנעם לאנד מצרים, זאלן זיי זיין אין "גשן" וואס איז בגימטריא "שמחה", ווייל אויב זיי וועלן זיין פרייליך, וועט די מומאה פון די מצריים נישט האבן אויף זיי קיין שליטה.

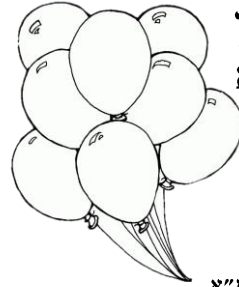
(זאת התורה ויגש ח)

א גוט ווארט

זיך די אויגן וועט האבן פֿרנסה. אזוי ווי עס שטייט (תהלים קמה, טו): "יעיני כל אליף ישברו, ואתה נותן להם את אכלם בעתו", 'ישברו' - קען מען ליינען מיט א שין "יעיני כל אליף ישברו", אז מען צעברעכט די אויגן - דאס הייסט מען קוקט נישט קיין עבירות, "ואתה נותן להם את אכלם בעתו" - וועט דער אייבערשטער געבן פֿרנסה אין צייט.

(עצתו אמונה, פי ויגש תשע"ט)

שאלות ותשובות פרסלב

ווי אזוי געבט מען זיך אן עצה מיט א שווערע שווער און שוויגער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב חתונה געהאט נישט לאנג צוריק, איך מיט מיין ווייב ארבעטן און מיר פריבירן אנצוגיין אין לעבן. איך בין אבער זייער פארווייטאגט אין לעבן, צוליב מיין שווערע שווער און שוויגער מיט וועמען איך בין אריינגעפאלן.

איך בין געווען זייער א גוטער און געלונגענער בחור, ווען ס'איז אבער געקומען צו שידוכים איז מיר געגאנגען זייער שווער, ווייל איך האב איין באבע וואס איז א ספרדישע, און ביי אונז אין חסידות ... איז דאס א געפערליכע זאך, און ס'שאדט זייער שטארק פאר א שידוך.

האב איך געמוזט מסכים זיין צו דעם שידוך, מיט א שווער און שוויגער וואס זענען נישט אינגאנצן בסדר. עס פעלט זיי נישט קיין געלט, אבער ביי זיי גייט עס אז די זין באקומען אלעס, זיי האבן געקויפט דירות פאר אלע זין, אבער די טעכטער באקומען גארנישט. שוין אינמיטן די שבע ברכות האבן זיי נישט געוואלט געבן פאר מיין ווייב צוויי דאלער ווייל זי האט שוין חתונה געהאט און זי באלאנגט שוין אין זייער משפחה...

דער מצב טוט מיר זייער וויי, און דאס מאכט מיר זייער דעפרעסט. פאר די חתונה פלעג איך דאווענען, רעדן צום אייבערשטן, און איך פלעג לערנען פלייסיג, אבער נעצט דאווען איך נישט שוין צייטליך, איך דאווען נישט מיט מנזן, כ'האב שוין נישט געעפנט קיין גמרא אין דריי חדשים, איך בין זייער דעפרעסט און טרויעריג. איך האף איר וועט מיר קענען מחזק זיין און ארויסהעלפן.

א גרויסן יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ה' פרשת מקץ, כ"ח כסלו, נר ד' דחנוכה, שנת תשע"ט לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר.

איך האב געהאלטן דיין בריוו.

זיי מיר מוחל אבער איך פארשטיי נישט דיין פראבלעם; דיין שווער קומט דיר עפעס? ! דיין שוויגער קומט דיר עפעס? ! וואס איז מיט דיר געשען אז דו ביסט אזוי דעפרעסט - עד פדי פך אז דו גייסט נישט דאווענען און דו לערנסט נישט? טאנץ פאר שמחה אז דו האסט א ווייב, פארנוואס זאלסטו נישט קוקן אויף די ניסים וואס דער אייבערשטער האט מיט דיר געטון; דער אייבערשטער האט געטון מיט דיר א נס אז דו האסט חתונה געהאט און דו האסט א טייערע ווייב, אנשטאט

שאלות ותשובות פרסלב

זענען גאר גרויסע צדיקים, און מיט'ן גיין צו זיי וועט זיך אויפוועקן זיין הארץ צו דינען דעם אייבערשטן מיט אן אמת.

זייערע ווערטער האבן גע'פועלט' אויף אים און ער האט אנגעהויבן צו פארן צו די צדיקים פון יענעם דור. ער איז געפארן צו רבי ברוכל פון מעזעביזש ז"ל, צום רבי'ן רבי זושא ז"ל, צו הרה"ק רבי מרדכי פון קרעמניץ ז"ל, צו הרה"ק רבי גדלי' מליניץ ז"ל, צו הרה"ק רבי שלום מפראביטש ז"ל, און צו הרה"ק רבי אברהם דוב מחמעלינק ז"ל. די צדיקים האבן אים זייער ליב געהאט און אסאך גערעדט מיט אים.

שפעטער איז ער אנגעקומען צום הייליגן צדיק רבי לוי יצחק פון בארדיטשוב ז"ל וואס האט אים זייער מקרב געווען און אים גערופן מיט ליבשאפט "מיין נתן'לע". רבי נתן איז זייער נתעורר געווארן ביי די צדיקים, עס האט אויפגעהויבן זיין הארץ צו דינען דעם אייבערשטן באמת, אבער למעשה איז ער נישט געווען צופרידן פון די חסידישע ווירטשאפט, ער האט געהאלטן אז דאס פארברענגען ביי סעודות און שמעקסן איז סתם ביטול זמן, עס איז א שאד פארברענגען די צייט ווען אין די זעלבע צייט מען זיצן און לערנען און דינען דעם אייבערשטן.

ער האט געזען די עבודה פון די אלע צדיקים, עס איז אים זייער געפאלן, ער האט אבער נישט געוואוסט די וועג ווי אזוי ער קען אויך זוכה זיין צו ווערן א צדיק. ער איז געווען פול מיט ספיקות און בלבולים, ער האט נישט ארויס געהאט קלאר וואס און ווי אזוי די ריכטיגע וועג איז צו דינען דעם אייבערשטן.

איינמאל איז ער געזיצן צוזאמען מיט א גרופע חסידים ביי א מלוה מלכה, מען האט געמאכט א גורל ווער עס זאל גיין קויפן בייגלעך פאר מלוה מלכה, די גורל איז אויסגעפאלן אויף רבי נתן און ער איז געגאנגען קויפן. אויפ'ן וועג האט ער אריינגעטראכט אין זיין מצב און ער איז געווארן זייער דערביטערט. "אויף דעם בין איך באשאפן געווארן? צו קויפן בייגלעך?!" - האט ער געטראכט. ער האט אריינגעטראכט וואס וועט זיין זיין תכלית אויף די וועלט, און ער איז געווארן זייער צוגראבן פון דעם. ער האט זיך אפגעלאזט פון די בייגלעך און ער איז אריין אינעם גרויסן בית המדרש וואס איז געווען ליידיג אינמיטן די נאכט, ער האט זיך אנוועק געזעצט אין ווייבער שול מיט א תהלים, און אנגעהויבן זאגן א קאפיטל נאך א קאפיטל מיט גרויס בכיות, ער האט זייער געוויינט און געוויינט און נישט געקענט קומען צו זיך פון גרויס ביטערניש, אזוי האט ער געזאגט תהלים ביז קאפיטל נ', און פון אזויפיל וויינען איז ער געווארן אפגעשוואכט און ער איז אינגעשלאפן.

ער האט געהלומט ווי ער זעט א גרויסער לייטער פון די יעדן ביזן הימל, ער האט פרובירט ארויפצוגיין אויפ'ן לייטער ער איז אבער אראפגעפאלן, ער האט פרובירט נאכאמאל ארויפצוגיין ער איז אבער נאכאמאל אראפגעפאלן, ווי מער ער האט פרובירט ארויפצוגיין העכער איז ער אראפגעפאלן פון א גרעסערע פלאץ און זיך נאך מער צוקלאפט, ביז ער האט געכאפט אזא טראסק אז ער האט אויפגעגעבן און ער האט מער נישט פרובירט ארויפצוגיין, און דאן איז איינער אנגעקומען און אים מחזק געווען און געשטארקט, זאגענדיג: "דראפע זיך און דערהאלט זיך!". דאס איז געווען סוף יאר תקס"ב לפ"ק פאר סליחות.

אין יענע צייט האט געוואוינט אין עמירוב א איד מיטן נאמען ר' ליפא, ער פלעגט פארן צו אסאך צדיקים, און ווען ער האט געהערט אז אין שטאט ברסלב, וואס איז נישט ווייט פון עמירוב, איז אריינגעקומען וואוינען א צדיק, האט ער באקומען חשק צו גיין צו אים, און אזוי האט ער טאקע געטון, ער איז געפארן צום רבי'ן אויף שבת פרשת פי תבא. ער איז זייער נתעורר געווארן פון די דיברים וואס ער האט געהערט ביים רבי'ן און זיין הארץ האט אים אנגעהויבן ציען צום אייבערשטן מיט א גרויסע ברען. יענעם שבת דער רבי דערמאנט עטליכע מאל: "איך זע א גייע נשמה אין אוקריינע נאנט צו ברסלב", און ער האט גערעדט איבער די גרויסקייט פון די נשמה. דער עולם האט נישט געוואוסט וועס דער רבי מיין מיט דעם.

מוצאי שבת קודש, וואס איז דאן געווען "א' סליחות", איז ר' ליפא צוריק געפארן צו זיין שטאט עמירוב, ער איז געגאנגען אין שול זאגן סליחות, און אזוי ווי עס איז אים נאך געליגן אין די ביינער די התעוררות וואס ער האט באקומען שבת ביים רבי'ן, האט ער געזאגט די סליחות מיט גרויס ברען און כוונה מיט געשמאק, און אפילו ביי די געצטע שטיקלעך פון סליחות, ווי "ענני ה' ענני" מי שענה לאברהם און אזוי ווייטער, די שטיקלעך וואס מען כאפט שוין געווענליך אפ, האט ער עס אבער געזאגט מיט גרויס חשק שטייט און רואיג און מיט גרויס כוונה. ווען די אינגעלייט אין שול האבן געזען די התעוררות וואס האט אנגעכאפט דעם ר' ליפא, האבן זיי אים אויסגעפרעגט נאך סליחות וואס די מעשה איז, האט ער זיי דערציילט אז דא נישט ווייט, אין שטאט ברסלב, האט זיך אריין געצויגן א פרישער צדיק, אן אייניקל פון בעל שם טוב, און ער איז געגאנגען צו אים אויף שבת און דארט איז ער זייער נתעורר געווארן צום אייבערשטן. ווען רבי נתן האט דאס געהערט איז ער זייער נתעורר געווארן, אפשר וועט ער ביי דעם צדיק טרעפן דאס וואס ער זוכט, אפשר וועט דער צדיק אים אויך מער זיין און אים פירן אויפ'ן ריכטיגן וועג. נאך יענעם טאג האט ער זיך צוזאם געשטעלט מיט רבי נפתלי און רבי זלמן און זיי זענען אינאיינעם געפארן צום רבי'ן.

ווען ער איז אנגעקומען צום רבי'ן האט רבי נתן דערקענט אז דער רבי איז געווען דער וואס איז געקומען צו אים אין חלום און אים געזאגט "דראפע זיך און דערהאלט זיך". דער רבי האט גערעדט מיט זיי א שטיק צייט.

זייענדיג דארט האט רבי נתן שוין געהערט אז ביים רבי'ן איז דער עיקר ראש השנה, ער האט פארשטאנען אז ער וועט נישט קענען בלייבן דארט ביז ראש השנה, איז ער אהיים געפארן מיטן חשבון צוריק צו קומען צום רבי'ן אויף ראש השנה.

פרייטאג פרשת נצבים, כ"ז אלול, האט זיך רבי נתן ארויסגעלאזט אויפ'ן וועג צוזאמען מיט זיין חבר רבי נפתלי, צו פארן צום רבי'ן אויף שבת און שוין בלייבן דארט אויף ראש השנה וואס איז דאן אויסגעפאלן מאנטאג און ד'נטאג.

אנקומענדיג צום רבי'ן האט דער רבי זיי געזאגט: "איך וועל אייך פירן אויף א נייעם וועג". פרייטאג צו נאכט האט רבי נתן געגעסן ביים רבי'ן און ער איז זייער נתעורר

און דאן איז איינער
אנגעקומען און אים
מחזק געווען,
זאגענדיג: "דראפע זיך
און דערהאלט זיך!"

געווארן פון די דיבורים וואס ער האט געהערט. נאך די סעודה ווען דער עולם איז זיך צעגאנגען, יעדער איז אהיים געגאנגען שלאפן, האט אבער רבי נתן נישט געקענט גיין שלאפן, עס האט געברענט אין אים א גרויסע התעוררות און א פייער, ער איז געגאנגען שפאצירן אינדריסן פון שטאט און געשריגן צום אייבערשטן: "רבנו של עולם, אין ברוקלב ברענט א פייער, פייער מיר אריין דאס פייער אין הארץ אריין!" ער האט גערעדט און געוויינט צום אייבערשטן די גאנצע נאכט. רבי נתן איז שוין געבליבן ביים רבי'ן אויף ראש השנה און ער איז מוראדיג נתעורר געווארן דארטן.

אין איינע פון די טעג פון עשרת ימי תשובה איז רבי נתן אריין צום רבי'ן פרוואט און זיך אויסגערעדט זיין גאנצע הארץ, אלעס וואס גייט אויף אים אריבער. דער רבי האט גערעדט מיט אים און אים זייער מחזק געווען, דער רבי האט אים געגעבן עטליכע הנהגות וואס צו טון, צו זאגן יעדן טאג אכצן פרקים משניות און נאך. דערנאך איז דער רבי ארויסגעגאנגען מיט אים צו כאפן א שפאציר, דער רבי האט גערעדט צו אים דיבורי התחזקות אז מען טאר נישט ווערן צובראכן און צופאלן פון קיין שום זאך אויף דער וועלט, וואס עס זאל זיך נאר דרייען מיט א מענטש דארף ער זיך שטענדיג שטארקן און דערהאלטן, און אינמיטן די שמועס האט דער רבי ארויפגעלייגט זיין האנט אויף רבי נתן'ס אקסל און אים געזאגט: "און ווייטער איז זייער גוט אז מען רעדט זיך אויס דאס הארץ פארן אייבערשטן אזוי ווי מען רעדט זיך אויס פאר אן אמת'ן גוטן פריינד". דאן האט דער רבי אים די ערשטע מאל געזאגט די עצה פון התבודדות, אז עס איז נישט דא קיין אנדערע עצה פאר א מענטש אויף דער וועלט, נאר אז ער זאל אנטלויפן צום אייבערשטן, אז ער זאל דערציילן פאר'ן אייבערשטן, אויף די אייגענע שפראך, אלעס וואס גייט אויף אים דורך ברוחניות ובגשמיות, אזוי ווי מען רעדט זיך אויס פאר אן אמת'ער גוטער חבר.

די ווערטער זענען אריין אין רבי נתן'ס הארץ ווי א פייער, דאן האט ער פארשטאנען אז ער וועט שוין זיכער זיין אן ערליכער איד. וואס עס וועט נאר אריבער גיין אויף אים, וואסערע סארט מניעות און שוועריקייטן, ספיקות און בלבולים, ער וועט נאר האבן; וועט ער דאס אלעס דערציילן פארן אייבערשטן, און דער אייבערשטער וועט אים העלפן און אים פירן אויפן ריכטיגן וועג. און פון דאן איז ער שוין געבליבן מקורב און דבוק צום רבי'ן אויף אייביג. און רבי נתן האט דאס גלייך מקיים געווען, ער איז אריין אין א שול וואס איז געווען דאן ליידיג, און ער האט זיך אויסגעגאסן דאס הארץ פארן אייבערשטן, דערציילנדיג פאר אים אלעס וואס איז אים געליגן אויפ'ן הארץ.

כאטש וואס דער רבי האט געהאט אסאך תלמידים, גאר גרויסע תלמידים, איז אבער רבי נתן יעדן איבער געשטיגן. ער האט פארשטאנען אז דעם רבי'נס לימודים איז נישט נאר געווען פאר דעמאלט, נאר עס וועט שוין בלייבן אויף אייביג, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט: "מיין פייער וועט שוין טליען ביז משיח וועט קומען". רבי נתן האט אפגעשריבן אלע ספרים, אלע תורות און שמועסן פון רבי'ן, אויסער די ספרים וואס רבי נתן האט אליין געמאכט וואס זענען מחי' און מחזק, עס בלאזט אריין א האפענונג און א שטארקייט אין יעדן וואס לערנט עס. ביז'ן היינטיגן טאג איז זיך די גאנצע וועלט מחי' מיט זיינע הייליגע ספרים, מיט די ירושה וואס ער האט אונז איבער געלאזט פון רבי'ן.

רבי נחמן טולטשינער ז"ע, דער תלמיד מובהק וואס האט איבער גענומען רבי נתן, פלעגט אנהויבן זיין דרשה ביי די סעודת הילולא פון רבי נתן מיט די ווערטער: "דער הייליגער רבי נתן האט אונז איבער געלאזט א גרויסע ירושה וואס ער האט באקומען פון הייליגן רבי'ן, לאמיר זיך צוטיילן צוזאמען מיט די ירושה" און אזוי איז ער אריין אין א שמועס פון די הייליגע ווארימע דיבורים פון רבי נתן וואס זענען מחי' יעדן איינעם. לאמיר זיך אויך שטארקן מיט די הייליגע ירושה, לאמיר לערנען, הערן און מקיים זיין די אלע עצות און למודים וואס רבי נתן האט אונז איבער געלאזט פון רבי'ן, און אזוי וועלן מיר מצליח זיין אויף די וועלט און אויף זענען וועלט לנצח ונצחים.

(ספר פעלת הצדיק)

»»»»»
די זאלסט דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן אויף דעם נס, זוכסטו פון אונטער דער ערד אויף וואס זיך אפצוברעךן... איך וואלט דיר געזאגט די זאלסט אויפהערן צו פאשולדיגן יעדן איינעם, ווייל קיינער איז דיר גארנישט שולדיג.

א מענטש וואס דאנקט דעם אייבערשטן אויף יעדע זאך ווייל יעדע זאך איז ביי אים ווי א מתנה; אז ער קען זען - איז דאס ביים אים א מתנה; אז ער קען הערן, רעדן און שמעקן - איז ביי אים ווי א מתנה און ער דאנקט יעדן טאג דעם אייבערשטן אויף די אלע זאכן - אזא מענטש איז נישט ברוגז אויף קיינעם, ער חזרט שטענדיג צו זיך: 'קיינער קומט מיר גארנישט און קיינער איז מיר גארנישט שולדיג; בפרט מיין טאטע מאמע, שווער און שוויגער און מיין ווייב זענען מיר גארנישט שולדיג, אדרבה איך בין זיי שולדיג 'הפרת הטוב'; אזא מענטש לעבט א זיסע און געשמאקע לעבן ווייל יעדע זאך וואס ער באקומט דאנקט מען און מען לויבט פון וועם מען האט עס באקומען.

איך האף אז דו רעדסט נישט צו זיין ווייב קעגן אירע עלטערן; אפילו זי אליינס קען זיך אמאל אפרעדן אויף איר טאטע מאמע זאלסטו חס ושלום נישט רעדן אויף זיי, ווייל דאס וועט איר זייער וויי טון און דאס וועט מאכן א פירוד אין זיין שלום בית. רעדט צו איר שיין פון אירע עלטערן, דאס וועט ברענגען קירוב לכבות צווישן אייך.

ווען דו גייסט צו זיין שווער און שוויגער זאלסטו זיי מכבד זיין, אזוי ווי די הייליגע חכמים זאגן (פרוש שחר טוב, שמואל א, כד): "חניב אדם בכבוד חמיו בכבוד אביו", א מענטש איז מחויב צו מכבד זיין זיין שווער פונקט אזוי ווי ער דארף מכבד זיין זיין טאטע; נאך אביסל וועסטו שוין האבן א גרויס מיידל, טראכט אריין ווי אזוי עס וועט זיך שפירן ווען איינער וועט קומען און איר אנהערן אנטקעגן דיר? ער וועט האבן אזויפיל שכל ווי דיר און ער וועט שרייען אז דו קומסט אים די גאנצע וועלט, ער וועט נאך ברענגען זיינע ראיות וכו', ווי אזוי וועט דיר עס שמעקן?

זע צו לערנען אין שטוב און גיי נישט ארויס בינאכט, א אינגערמאן דארף זיין אין שטוב בינאכט; לערן אין שטוב אז זיין ווייב זאל זען ווי דו לערנסט. א פרוי האט זייער ליב צו זען ווי איר מאן לערנט און זי קוקט אסאך מער ארויף איר מאן ווען זי זעט אים לערנען.

אז דו וועסט לערנען די הייליגע תורה וועסטו האבן פון אלעם גוטס; דו וועסט נישט דארפן געלט פון זיין שווער, אדרבה, דו וועסט האבן אזוי פיל אז דו וועסט נאר קענען העלפן דינען עלטערן און זיין שווער און שוויגער, דו וועסט זיין א משפיע נישט קיין מקבל. א ליכטיגן חנוכה.

(גענומען פון ספר עצתו אמונה, פ' מקץ תשע"ט)

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (טו)

אין קורצן פון פריער: אין זיינע יונגע יארן, נאך זיין חתונה, פלעגט דער הייליגער רבי אסאך פאסטן, אסאך מאל האט ער געפאסט משבת לשבת.

פו

איינמאל האט דער רבי געפאסט א גאנצע וואך, משבת לשבת, און ווען ס'איז געקומען פרייטאג צו נאכט איז ער געווען אין א גרויסע סכנה, ווייל דער רבי פלעגט זיך קיינמאל נישט אונגרייטן עפעס ספעציעל אויף וואס אויסצופאסטן נאך א תענית, אזוי ווי מענטשן גרייטן זיך געווענליך אן עפעס א ווארעמע זאך צו טרינקען, עפעס מילך, און דאס גלייכן. און קיינער האט דאך בכלל נישט געוואוסט אז ער פאסט, ער פלעגט סתם עסן וואס מ'האט צוגעגרייט פאר יעדן איינעם, און מיט דעם האט ער אויסגעפאסט, נאכ'ן פאסטן א גאנצע וואך אין א צי. און דאס האט געברענגט אז ער איז אנוועקגעפאלן יענעם פרייטאג צו נאכט, און ס'איז געווארן א גרויסע רעש דארט צו ראטעווען דעם רבי'ן.

גלייכצייטיג פלעגט דער רבי גיין אין מקוה יעדן פרייטאג לכבוד שבת, די מקוה דארט איז געווען זייער זייער קאלט, און כאטש וואס דער רבי האט געהאלטן נאך א גאנצע וואך פאסטן, איז ער געגאנגען אין די פראקטישע מקוה, און ער האט זיך פארזוימט אין מקוה פאר גאר א לאנגע צייט, אוימגעפער צוויי שעה, א זאך וואס אפילו א געזונטער שטארקער מענטש וואלט נישט געקענט אויסהאלטן.

פז

אין די אלע טעג און יארן איז דער רבי געווען זייער באהאלטן פון די וועלט, נאר רבי שמעון ז"ל פלעגט קומען פון צייט צו צייט צום הייליגן רבי'ן, און דער רבי פלעגט אסאך רעדן צו אים און אויפפלאמען זיין הארץ אז ער זאל אים אויך נאכטון, צו דינען דעם אייבערשטן אזוי ווי אים, און דער רבי שמעון ז"ל פלעגט אסאך מאל באדינען דעם רבי'ן.

ער האט דערציילט אז איינמאל איז ער געווען ביים רבי'ן, דעמאלט איז זיינע יונגע יארן, דער רבי האט דעמאלט געפאסט משבת לשבת, און דאן איז געווען מיטוואך, און דער רבי איז געווען זייער אפגעשוואכט פונעם תענית, אזוי ווייט אז ס'האט גערינען בלוט פון זיין נאז, פון זיינע צוויי אויגן, פון זיינע אויערן, און פון זיין מויל.

רבי שמעון האט זיך זייער דערשראקן דערפון, און ער האט געזאגט פאר'ן רבי'ן אז ער וועט מאכן

BreslevCenter.com/answers

דארט א טומל אז דער רבי איז אזוי פארשלאפט. אבער דער רבי האט אים פארוואגט מיט חכמה, זאגנדיג, "אזוי גייט עס אייביג, אינמיטן די וואך ווערט זייער שווער דאס פאסטן, אבער שפעטער פארוואגט זיך עס, וועסט זען אז מארגן וועט מיר שוין זיין פיל גרינגער".

רבי שמעון האט געמוזט שווינגן און נישט דערציילן, ווייל ער האט געשווארן פארן רבי'ן אז ער וועט קיינעם נישט אויסזאגן איבער די תעניתים וואס דער רבי פאסט.

אינמאל האט פאסירט אז דער רבי האט געפאסט משבת לשבת, און אינמיטן די וואך איז ער זייער שוואך געווארן און ער האט געמוזט ליגן אין בעט מיט די פיס ארויס, צו קענען איבערקומען די שוואכקייט.

פח

דעמאלט, אינעם רבי'נס יונגע יארן, האט ער זוכה געווען זיך אינגאנצן אויסצוארבעטן אין ענגלי קדושה. ער האט צעבראכן די שלעכטע ביטערע תאוות אויף גאר א שטארקע פארנעם, וואס מ'קען גארנישט פאגרייפן.

דער רבי האט דערציילט אז ער האט געהאט גאר אסאך שווערע נסיונות אין קדושה, און פון דעסט וועגן האט ער זוכה געווען זיך צו שטארקן יעדעס מאל, און ער האט געוואונען די מלחמה מיטן יצר הרע.

פט

דער רבי האט געזאגט, "ווען נישט ס'שטייט ארויסגעשריבן קלאר אין תו"ל (קידושין ל.) אז מ'טאר נישט זאגן "גירא בעינא דשטנא" - א פיל אין די אויגן פונעם שטן, דאס מיינט אז תו"ל לאן נישט זיך רייצן מיטן שטן - וואלט איר דאס געזאגט, איר וואלט זיך גארנישט מיטן יצר הרע.

"איר פארשטיי נישט בכלל די אלע מעשיות וואס ווערן געברענגט אין די הייליגע תו"ל פון תנאים און

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' שאלות ותשובות "עצתו אמונה" דערגרייכט 500 בריוו

די שאלות ותשובות פונעם ראש ישיבה שליט"א איז שוין ברייט באקאנט אין די היימישע וועלט, די וואס ליינען דעם גליון יעדע וואך, האלטן מיט ווי עס ווערט אריינגעלייגט יעדע וואך איין בריוו אינעם גליון, ארויסגענומען פונעם וועכנטליכן קונטרס "עצתו אמונה", פון אידן וועלכע האבן אנגעפרעגט זייערע ספיקות און צווייפלענישן, און דער ראש ישיבה שליט"א ענטפערט זיי בטוב טעם ודעת מיט די לימודים און עצות פון הייליגן רבי'ן, לויט ווי מוהרא"ש ז"ע האט אונז געלערנט.

אין די יעצטיגע טעג פון יום טוב חנוכה זענען די צאל בריוו, די שאלות ותשובות, אנקומען צו פינף הונדערט. דאס איז א גרויסע פרייד ביי אנשי שלומינו, וועלכע זענען זיך מחיה מיט די פילע עצות און לעבן, די חיזוק און הדרכה, וואס מ'שעפט פון די בריוו.

דאס איז אויסער די פילע הונדערטער אנדערע בריוו, נישט מיט א שאלה, וואס איז געשריבן געווארן דורכן ראש ישיבה שליט"א פול מיט אזויפיל עצות און חיזוק.

די אלע בריוו ווערן געדרוקט יעדע וואך אין א קונטרס "עצתו אמונה", וואס איז דא צו באקומען ביים קרן הדפסה "היכל הקודש" אין וויליאמסבורג.

דאס קומט אין א ספעציעלע צייט, ווען דעם פארגאנגענעם ערב חנוכה איז געווארן 55 יאר זינט מוהרא"ש ז"ע האט אנגעהויבן שרייבן די הייליגע ספרים "אשר בנחל", וואס זענען מחיה און משמח צענדליגע טויזנטער אידן איבער די גאנצע וועלט, און איז שוין געווארן געדרוקט טויזנטער מאל. די ספרים האבן געהאט די גרעסטע חשיבות ביי מוהרא"ש, אזוי ווייט אז ער האט געהייסן אז אויף זיין מצבה זאל מען ארויסשרייבן אלס זיין טיטל "מחבר ספרי אשר בנחל", אויך איז באקאנט די הבטחה פון מוהרא"ש וואס ער שרייבט פיל מאל אין די בריוו, אז ווער עס דארף סיי וועלכע ישועה, זאל דרוקן א באנד אשר בנחל, און ער וועט זיכער געהאלפן ווערן.

די בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א גייען אין די פיסטריט פונעם ספר הקודש "אשר בנחל", אזוי ווי דער ראש ישיבה שליט"א זאגט שטענדיג אז אלע זיינע עצות און לימודים נעמט ער פון דארט, מוהרא"ש האט געשריבן אזויפיל ספרים און בריוו, מיט עצות און חיזוק אויף סיי וועלכע מצב א מענטש זאל זיך נאר געפינען.

די קונטרסים "עצתו אמונה" זענען ב"ה זייער אויפגעכאפט. צוליב די גרויסע פארלאנג האט מען שוין אין די קורצע צייט געדרוקט אין פארשפרייט שווערע טויזנטער דערפון אין אלע געגנטער. לדעת את המעשה אשר יעשו!

מוסדות היכל הקודש ברסלב

נתייסדה ע"י כ"ק מוהרא"ש ז"ע

מיר וואונטשן א הארציגע ברכת מזל טוב פאר מו"ה יעקב לעזער הי"ו וזוגתו תחי' צו די געבורט פון צוויילינג אינגלעך למזל טוב

די חשובע מרת לעזער תחי', די געטרייע מנהלת פון בית פיגא, איז די רוקן-ביין פון די ברסלבע סקול, זי איז גאר שטארק איבערגעגעבן פאר די סקול, זיך אפגעבנדיג מיט יעדן קינד באזונדער מצליח צו זיין אויפ'ן שענסטן און בעסטן אופן. דער אייבערשטער זאל העלפן אז די גרויסע זכותים זאלן זיי ביישטיין צו זען פיל אידיש נחת פון די צוויילינג קינדער און פון אלע קינדער געזונטערהייט

בית המדרש היכל הקודש ברסלב

נתייסדה ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

תורתו מגן לנו

מיר ווילן איינלאדענען אלע אנשי שלומינו צו די

סעודת הילולא

צו די יומא דהילולא קדישא פון מורינו הגאון הקדוש אור נפלא אשר כל רז לא אניס ליה מורינו רבי נתן מברסלב זצוק"ל

דעם קומענדיגן

מאנטאג נאכט פרשת ויחי הבעל"ט

בבית מדרשינו אין וויליאמסבורג

27 Skillman St.

בשעה 7:30

מיר וועלן איבער'חזר'ן די הייליגע לימודים פון רבי נתן און זיך שטארקן צו גיין אין זיינע הייליגע וועגן וואס ער האט מקבל געווען פון הייליגן רבי'ן.

אמוראים וואס האבן זיך געמוזטשטע מיט נסיונות אין קדושה, ביי מיר איז דאס גארנישט מיט נישט, ס'איז בכלל נישט קיין נסיון פאר מיר. ס'זיכער דא א סוד אין דעם וואס ס'שטייט אין די תורה אז די תאנה איז א נסיון, ווייל באמת איז עס בכלל נישט קיין נסיון. ווער ס'ווייסט אביסל איבער די גרויסקייט פונעם אייבערשטן, ווי דער פסוק זאגט (תהלים קל"ה, ה) "כי אני ידעתי כי גדול ה'", ווייל איר ווייסט אז דער אייבערשטער איז גרויס, יעדער מענטש האט אן אנדערע וועג ווי אזוי ער פאגרייפט די גרויסקייט פונעם אייבערשטן, און ווער ס'ווייסט דאס און פארשטייט דאס ריכטיג, פאר אים איז דאס בכלל נישט קיין נסיון. איר האב טאקע געהאט אסאך נסיונות, אבער באמת איז עס בכלל נישט קיין נסיון".

דאס האט אבער דער רבי געזאגט ערשט שפעטער, ווען ער איז שוין געווען אינגאנצן אויסגעארבעט, אבער אין זיינע יונגע יארן האט ער אויך געהאט אסאך נסיונות, און ער האט זיך זייער געשטארקט און עס בייגעקומען.

צ

דער רבי האט געזאגט אז ווער ס'איז אן אמת'ער חכם, אפילו א גוי, אויב איז ער אן אמת'ער קלוגער מענטש ווארפן די שלעכטע תאוות בכלל נישט זיין פאר אים קיין נסיון.

פארזעצונג קומענדיגע וואך א"ה

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, דרשות, ניגונים, סידורים,

USB, SD, און נאך;

דעליווערט צו אייער טיר!

רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו

347-509-4908

מיר וועלן פרובירן בעדיה עס צו שיקן צו אייך אהיים

קוואל פון חיזוק (פריוען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך 03303502363 / 212-444-9169 / 414-8426-845 / ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363
צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; און נאך < 212-444-9191 / 845-414-8429 / ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361
< BreslevCenter.com >